

ся стараем да научиме Божественны-те неговы
волы, за да не сгруваме никогда, онова ицо го по-
буждава на гибъви противу насъ.

Богъ чада мой! е всемогущий: треба убо да
му ся молиме, и съ молитва, да премаме все ицо
може да ни причини благополучие: защо отъ услы-
шдана щастіє-то и сиромаха, и утѣштива жалостъ-
та оканиника. Богъ знае, ио требува намъ, нека,
убо му ся молиме, обаче не престанно, за да показ-
ваме, че имаме потреба отъ него, и че отъ него
зависуваме. Но да не искаме друго токмо ицото
прилича на Величество-то му. Да презываваме не-
гова-та благость, и да оставаме на негова-та пре-
мудрость попечението да промънилива за все, и да
ны содѣлыва благополучни. Нека станеме прочее
чада мой! за да му ся помолиме. Слѣдующа-та мо-
литва треба да я казувате многажды.

Молитва.

Боже мой! ты си положилъ мене отъ горѣ на
земля-та за да самъ благополученъ. Ты позиавашъ
по добрѣ отъ мене, кои са истини-те мои потре-
бы. Сердце-то на созданието и на сына твоего,
твоему промыслу ся просвящава. Иодай ми добро-
дѣтели-те кои-то угождаватъ тебѣ. Аминь.